

zužovala, nakonec se úplně ztratila a zůstal jenom mech a kapradí.

„Cesta přece musí někam vést,“ poznamenal muminek. „Tady něco neklape. Nemůže tak zničehonic skončit.“ A udělal několik kroků po mechu.

„Co když netrefíme domů?“ zašeptal Čenich.

„Bud' chvílku zticha,“ řekl muminek. „Slyšíš ten zvuk?“

V dálce za stromy bylo slyšet slabé šumění. Popošel několik kroků, zvedl čumák a větřil. Vítr byl vlhký a pěkně voněl.

„Tam je moře!“ zvolal muminek a dal se do běhu, protože jestli měl něco rád, tak to bylo koupání!